

Plebániai Hírlevél

XIV. LEÓ PÁPA ÜZENETE 2026 NAGYBÖJTJÉRE

Meghallani és böjtölni

A nagyböjt mint a megtérés ideje (részletek)

A nagyböjt olyan időszak, amikor az Egyház anyai gondoskodással arra hív bennünket, hogy újra életünk középpontjába állítsuk Isten misztériumát, s így hitünk új lendületet kapjon, és szívünk ne szóródjon szét a mindennapok aggodalmi és zavaró körülményei között.

A nagyböjt alkalmas időszak arra, hogy odafigyeljünk az Úr hangjára, és megújítsuk elhatározásunkat Krisztus követésére: vele együtt járva az utat Jeruzsálembe, ahol beteljesedik kínszenvedésének, halálának és feltámadásának misztériuma.

A Szentírás képessé tesz bennünket arra, hogy megannyi hang közül felismerjük azt a hangot, amely a szenvedésből és az igazságtalanságból emelkedik fel, hogy az ne maradjon válasz nélkül.

A böjt olyan konkrét gyakorlat, amely alkalmassá tesz bennünket Isten igéjének befogadására. Az ételtől való tartózkodás ugyanis ősi és nélkülözhetetlen aszketikus gyakorlat a megtérés útján. Éppen azért, mert a testet is érinti, világosabban megmutatja, mire „éhezünk”, és mit tartunk létfenntartásunk szempontjából lényegesnek. Arra szolgál tehát, hogy felülvizsgáljuk és rendbe tegyük „vágyainkat”, hogy elevenen tartsuk igazságosságra való éhezésünket és szomjazásunkat, ne engedjük, hogy az lemondóvá váljon, és arra neveljük, hogy felebarátainkért mondott imádsággá és értük vállalt felelősséggé váljon.

Szent Ágoston – lelki finomsággal – bepillantást enged a jelen és a jövőbeli beteljesedés közötti feszültségbe, mely átjárja szívünknek ezt az őrzését: „A földi élet folyamán az embereknek az a dolguk, hogy éhezzenek és szomjazzanak az igazságosságra, de a jóllakás a másik élethez tartozik. Az angyalok ezzel a kenyérrel, ezzel a táplálékkal lagnak jól. Az emberek viszont éheznek rá, mindnyájan utána vágyakoznak. Ez a vágyakozó ráirányulás kitágítja a lelket, növeli annak befogadóképességét.”

Ezért szeretnék benneteket az önmegtartóztatás egy igen konkrét és gyakran alábecsült formájára hívni: a felebarátunkat sértő és sebző szavaktól való tartózkodásra. Kezdjük el lefegyverezni beszédünket: mondjunk le a csípős megjegyzésekről, az elhamarkodott ítélekezésről, a távollevők megszólásáról – akik nem tudnak védekezni –, és a rágalmazásról. Törekedjünk inkább arra, hogy megválogassuk szavainkat, és kedvesek legyünk: a családban, barátaink között, munkahelyünkön, a digitális felületeken, a politikai vitákban, a médiában, a keresztény közösségekben. Így a sok gyűlölködő szó átadja helyét a reményt és békét közvetítő szavaknak.

Leo P.P. XIV

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia nagyböjti körlevele (részletek)

Február 24-én lesz négy éve annak, hogy Ukrajnában véres háború kezdődött. Sokat hallunk a hírekben geopolitikáról, fegyverekről, területekről és stratégiákról. A háború árát nem a döntéshozók fizetik meg, hanem például azok a gyerekek, akik már négy éve hiába várják haza az apjukat, mert az a fronton van, vagy külföldre menekült. A háború árát azok a diákok fizetik meg, akiknek már négy év óta nincs rendes iskolai oktatás és naponta órákat töltenek az óvóhelyeken. A háború árát az a 10 éves kislány fizeti meg, aki a mindkét lábát elvesztett édesapját tolja kerekesszékekben a munkácsi utcán. A háború ára azoknak a szülőknek a rettegése, akik hónapok óta nem hallottak a fronton szolgáló fiukról. Azoknak a feleségeknek a kétségbeesése, akiknek a férje fizikailag vagy pszichésen megrokkant. A háború ára azoknak az asszonyoknak a verejtéke, akik férfi híján egyedül látják el az állatokat, művelik a földet, cserélik az autókereket, és csak napi néhány óra árammal tartják fenn az egész háztartást. A háború árát fizeti meg a sötét lakásban egyedül fagyoskodó nagymama, akihez már nem tudnak eljönni a külföldre távozott unokái. A háborút fizetik meg a családok, akiknél az elromlott gépeket nincs, aki megszerelje, mert elfogytak a szakemberek, és a betegek, akiknek nem jut orvos. Hány gyereknek és felnőttnek kell még testileg, lelkileg megnyomorodnia, mire mindenki felismeri, hogy egy háborúnak csak vesztesei vannak?

Ez a rengeteg fájdalom kell, hogy együttérzésre és cselekvő szeretetre indítson bennünket. **Most, nagyböjt első vasárnapján, a háború kitörésének negyedik évfordulóján a hívek könyörgése során minden templomban mondjunk imát a békéért!** Ezután is nap mint nap imádkozzunk a békéért, segítsük a háború sújtotta területeken élő testvéreinket! **Mostantól nagyböjt második vasárnapjáig bezárólag templomainkban adományt gyűjtünk a háború sújtotta területeken élők számára az erre a célra kitett perselyekben.** Adományainkat a Katolikus Karitás (Caritas Hungarica) számlaszámára is átutalhatjuk: CIB Bank 10701094–76228861–51100005. A közleményben kérjük feltüntetni: „Kárpátalja”.

Hamvazószerda eredete: a hívők a vezeklés részeként hamut szórtak a fejükre. Az előző évi virágvasárnap körmeneten használt barka hamuját megszenteli a pap, majd hamvazószerdán - és nagyböjt első vasárnapján - keresztet rajzol a hívek homlokára, miközben azt mondja: "Emlékezz ember: porból vagy és porrá leszel!" A hamu jelképe az elmúlásnak, a halálnak, ugyanakkor a megtisztulásnak is. A hamvazás szertartása a IV. századig nyúlik vissza és a X. században terjedt el. A szertartást II. Orbán pápa rendelte el 1091-ben. A XIV. századra vált a nagyböjt kezdetévé hamvazószerda.

Stációs szentmise templomunkban

A stációs napok az ősegyházban vezeklő napok voltak, melyeken a hívek szent olvasmányokkal, imádsággal, áldozatokkal és böjttel töltötték el. Ez a szokás alakult át Rómában bűnbánó és könyörgő nappá, melyen a pápa maga is részt vett. Előbb egy közös helyen gyülekeztek egy adott közösség tagjai, majd közös imádságos körmenetben mentek a szentmise helyszínéül szolgáló templomba. Nagy Szent Gergely pápa a VI. század végén határozta meg a stációs templomok állandó sorrendjét.

(fotók: fr. Rafael)

Rómában mind a mai napig stációs szentmisékre járnak a hívek a nagyböjt időszakban azokba a templomokba mennek szentmisére, ahová már keresztény őseik is jártak.

Kiadja: Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, 9700 Szombathely, Szent Erzsébet tér 1. www.szombathelyiferencesek.hu
Felelős kiadó: P.Tokár János ofm készült: 350 pld.

Ehhez a hagyományához csatlakoztak 2007-től kezdve a szombathelyiek is. Hetente kétszer: szerdán és pénteken reggel 6.30 órakor a püspöki szentmiséken találkoznak a szombathelyi egyházközségek.

Hirdetések:

A stációs szentmisék február 25 -én (szerda) – Újperintben a Segítő Szűz Mária templomban, február 27-én (péntek) – a Kálvária Szent Kereszt lelkészszégen 6.30-kor kezdődnek.

Pénteken, 27-én du. 16.00 órakor keresztutat járunk a második alkalmon a Rózsafüzér társulat, az Igaz szőlőtő fiataljai és a Jézus Szíve imacsoport tagjaival imádkozhatunk.

A mai szentmisék perselyadományait a ferences oktatási intézmények javára gyűjtjük templomunkban

A Derkovits Városrészi Szent Márton Katolikus Általános Iskola nyílt napra várja az érdeklődőket február 25-én, szerdán. Részletek az iskola honlapján olvasható.

Szeretettel hívjuk az egyházmegye minden plébániájáról a 13-25 év közötti fiatalokat a Székely János püspök atya 2026. március 27-29. Jelentkezési határidő március 13. További részletek a plakáton olvashatóak.

Ferences Plébánia Szombathely facebook-oldalunkat szeretettel ajánljuk a testvérek figyelmébe!

Ferences Plébánia Szombathely
Jan. 31. · 🌐

Teljes búcsú Assisi Szent Ferenc halálának 800. évfordulója alkalmából Assisi Szent Ferenc halálának nyolcszázadik évfordulója alkalmából az Apostoli Penitenciária a Szent...
Tovább

FERENCESEK.HU
Teljes búcsú Assisi Szent Ferenc halálának 800. évfordulója alkalmából

Ferences Plébánia Szombathely
2 ó. · 🌐

Néhány kép a vidám hangulatú kakaó-báli

